

Hebrew Writers Association in Israel

אוטוביוגרפיה

Author(s): ש"י עגנון

Source:

Moznaim /

מאזנים

Vol. No. / 1958), p. 209 ז' ג'-ד' (אב-אלול תשי"ח אוגוסט-ספטמבר

Published by: Hebrew Writers Association in Israel

Stable URL: <http://www.jstor.org/stable/23839596>

Accessed: 24-04-2018 09:36 UTC

Your use of the JSTOR archive indicates your acceptance of the Terms & Conditions of Use, available at <http://www.jstor.org/page/info/about/policies/terms.jsp>

JSTOR is a not-for-profit service that helps scholars, researchers, and students discover, use, and build upon a wide range of content in a trusted digital archive. We use information technology and tools to increase productivity and facilitate new forms of scholarship. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

Hebrew Writers Association in Israel is collaborating with JSTOR to digitize, preserve and extend access to *Moznaim* / מאזנים.

JSTOR

<http://www.jstor.org>

ליובל השבעים של ש"ר עגנון

האוטוביוגרפיה הניתנת להלן נכתבה לפי בקשתו של מ. א. ז'ק ז"ל ונמצאה בעזבונו שנמסר ל"גנזים".

במכתב-הלווי נאמר: „הקשית לשאל ממני ידידי, לכתוב לך את תולדות חיי. זה ימים הרבה לא שמתי לבי לי. בקושי רב ובהתאמצות יתירה רשמתי מה שרשמתי ואתה הטוב בעיניך עשה. בשנה זו הגיעוני עוד ג' בקשות מעין זו, ולא השבתי אפילו מפני הכבוד.

עכשין אני טרוד ומוטרד ומטולטל, כי מפני הרעש הייתי מוכרח לעקור את דירתי, כי הממשלה הוציאתני מחשש מפולת. הנה עברתי לתלפיות ועדיין לא הסתדרותי”.

מכאן ניתן לקבוע את תאריך האוטוביוגרפיה לתרס"ז (1927).

אוטוביוגרפיה

אני שמואל יוסף עגנון בן הרב רבי שלום מרדכי הלוי זכר צדיק לברכה, נולדתי בתשעה באב שנת תרמ"ח בק"ק בוטשאטש במרוח גליציה. משלוש שנים ועד תשע שנים למדתי בחדר. מכאן ואילך למדתי אצל אבי זצ"ל ש"ס ופוסקים וספרי מחקר. ממנו קבלתי את רוב תורת המועטת והוא השרה עלי את רוח השירה. גם אצל המו"צ בעירנו למדתי כשנה ומחצה.

בהיותי כבן תשע שנים עשיתי בלדה על מעשה בחור אחד שיצא להדליק נרות בליל ראשון לסליחות על הנהר, כאשר היה מנהג הבחורים בימי ילדותי, ותבוא אחת הנערות מנערות הים ותקחהו. זה היה השיר השני אחרי שיר הגעגועים אשר כתבתי בנוסע אבי למסעיו. מכאן ואילך הייתי כמעין שאינו פוסק וכתבתי כל יום שיר גדול ונורא. והואיל והייתי טרוד לפלום לא בלעתי. ברוך ה' שלא נשתיר משירי ילדותי אפילו אות אחת.

שירי הראשון שפירסמתי עברית היה בל"ג בעומר תרס"ד. קדם לו מעין הסכמה על ספר דרוש. כמדומני שם הספר מנחת יהודה או בית יהודה. באותה השנה התחלתי מפרסם סיפורים קלים בלה"ק ובעברי סייטש.

בל"ג בעומר תרס"ט זכיתי לעליה לארץ ישראל. בארץ ישראל פירסמתי את מיטב סיפורי, ובארץ ישראל קיבלתי את ההשגה כפי שיעור שלי.

בשנת תרע"ג יצאתי לברלין. שתיים עשרה שנה התגלגלתי בארץ אשכנז. בשנת תרפ"ב, כיבדו אותי להיות למזכיר ראשי לחברה הרוממה „מקיצי נרדמים“ שלא על מנת לקבל פרס. בשנת תרפ"ד ואני שוכב בבית החולים בהומבורג, יצאה אש וכל ביתי נשרף וכל קנייני וכל ספרי כארבעת אלפים ספרים, רובם יקרי המציאות, היו למאכלת אש. בעשיו של מומר אחד שהבטיח את סחורתי באחריות והצית את הבית, והעיר הומבורג לא עשתה דבר לכבות את האש, כי לא שמה לב לתקן את כלי מכבי האש. אז נשרפו כל כתבי אשר סיפחתי וריביתי שמונה עשרה שנה. בתוכם סיפור גדול בצרור החיים כששים גליונות דפוס. חבל על דאבדיו. בשנת תרפ"ה עליתי לירושלים ת"ו ומאז בואי הנני יושב על התורה ועל העבודה. גם זכיתי להדפיס סיפורים חדשים.

קצת מסיפורי יצאו בהוצאת היודישער פרלג בברלין. קצת מסיפורי נדפסו בהתקופה במקלס בהשלוח ובשאר קבצים ומאספים ועדיין לא יצאו בספר. מהם תורגמו לשפות שונות, גרמנית, פולנית, שוודית, אונגרית, קרואסית, איטלקית. ביחוד זכה סיפורי והיה העקוב למישור שתירגמו אותו לשש לשונות אירופיות ובגרמנית נדפס ג' פעמים.

את כתבי אני מעבד מחדש עד שאזכה להוציאם כהוצאה כוללת. עתה גמרתי סיפור גדול מחיי אחב"י בגליציה לפני מאה שנה. כן אני מוציא עם הד"ר מרסין בובר את כל סיפורי החסידים. החלק הראשון יצא בקרוב בהוצאת „דביר“.